

var nogle Proprietærer, som fordrede disse Love gennemførte, men jeg skal sige Dem, at der er Tusinder og Tusinder i de brede Lag, som fordre det, og de fordre det ikke som en økonomisk Støtte for sig. men som et Retskrav, idet vi mene, at alle Samfundsklasser ere berettigede til at deltage i Statens Byrder og Plager. Det ærede Medlem nævnte tillige, som jeg sagde, de forgældede Proprietærer. Jeg skal sige, at desværre er det ikke saa, at det er Proprietærer alene, der ere forgældede; Landboerne sidde lige ned til Husmandsstanden i Gæld til op over Ørerne, og Tiden er kommen, da man maa gøre noget for at redde den danske Bondestand, at det ikke skal gaa som i England, hvor Bonden og Landarbejderen gaa ind under Godsejeren og Kapitalisten.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) rettede den Bebrejdelse til Finansministeren, at dette Forslag vilde bebyrde Kjøbenhavns Kommune med 25,000 Kr. aarlig, i Stedet for at det skulde være en Lettelse for Kommunerne. Det ærede Medlem maa jo dog forstaa, at ingen Finansminister er i Stand til at fremlægge en Formue- og Indtægtskattelov, som ikke rammer en vis Klasse af Befolkningen. At fremkomme med en Lov, hvorved alle Mennesker kunde tjene, vilde være en Umulighed. Her er jo Tanken den at komme de svagere til Hjælp ved at lægge en Byrde paa de stærkere, og det undrer mig derfor, at Socialdemokraterne, som have rejst Landet rundt og præket mod Kapital og Ejendom og Formue, nu, da der foreligger en Lov, hvorved Kapital og Formue beskattes, tage Afstand fra den. Jeg mener, vi maa være den højtærede Finansminister taknemmelig, fordi han har forelagt denne Lov. Men hvis det, det ærede Medlem har fremdraget, var rigtigt, vilde det være umuligt at fremlægge noget, der var tilpas; gør man det ene, er det galt, og gør man det andet, er det ogsaa galt.

Med Hensyn til Sammenkoblingen af de 4 Love har jeg paa et tidligere Tidspunkt tænkt mig, at det maaske var det fornuftigste, at disse Love bleve gennemførte sammen, idet jeg godt ser, at den brede Del af Befolkningen yder en stor Skat gennem Finanstolden; men naar jeg ser paa Forholdene, som de faktisk ligge for, ser jeg ligeledes, at det er en Umulighed at gennemføre de 4 Skattelove samlede, og jeg deler derfor nærmest den Opfattelse, som er gjort gældende af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valg-

kreds (Scavenius), at kunne vi ikke faa dem alle 4, skulde vi nøjes med at tage de 2 og se at faa dem saa brugbare som muligt. Jeg nærer ingen Tvivl om, at vi i Tidens Løb faa en Brændevinsskat og ogsaa Lettelser i Finanstoldskatten; men Tiden er endnu ikke kommen. Det ledende Parti i dette Ting er sent i Vendingen. For nogle Aar tilbage stod de paa det Standpunkt, at de fandt det hensigtsmæssigt at nægte alle Reformen, men da der saa var gaaet nogen Tid, gik det alligevel op for dem, at de ikke derved handlede overensstemmende med Grundlovens Aand og Befolkningens Tarv, og saa slog de om og gik endog saa vidt, at de betegnede deres Parti som Reformpartiet; altsaa lige stik modsat. Jeg tør sige dem, at det samme vil ske igen; om kortere eller længere Tid vil det ogsaa gaa op for dem, at de handle stik imod Udviklingen ved at nægte Brændevinsskatteloven og de forskellige Poster paa Toldloven. Men endnu ere vi ikke naaede saa vidt, og vi maa regne med de faktiske Forhold. Jeg vil derfor endelig bede dem om at søge at bringe i alt Fald de 2 Love igennem i denne Samling, lade dette politiske Skær fare og se at enes om at gennemføre disse 2 Love. De ere ventede ude i den brede Befolkning, og lad os endelig en Gang vise, at den danske Rigsdag dog er i Stand til at gennemføre en enkelt Lov. Med disse Ord skal jeg anbefale Skatteloven. Kunne vi ikke faa alt, maa vi nøjes med, hvad der er gennemførligt.

Finansministeren (Hørring): Jeg vil kun fremsætte en Bemærkning til det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) i Anledning af hans Omtale af Formueskatten. Han fastholdt Formueskatten, men for at undgaa den saakaldte dobbelte Beskatning af faste Ejendomme, gentog han, hvad han tidligere havde henvist til, at man kunde gaa den Vej at bringe Hartkornsskatten til Staten og Bygningsafgiften til Afdrag i Formueskatten. Paa den Maade udtrykt er det sikkert ikke ganske korrekt, thi det ærede Medlem kan jo næppe mene andet end, at Hartkornsskatterne til Staten og Bygningsafgiften skulde bringes til Afgang ikke i Formueskatten som Helhed, men derimod kun i den Del af Formueskatten, der maatte betragtes som Skat af fast Ejendom, ikke sandt? (Neergaard: Det har jeg ogsaa sagt). Men selv saaledes set, vil dette lede til store Vanskeligheder, fordi man derigennem kommer til at stykke